

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2012 ο Ralf Schröder κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτέρο τμήμα) στις 18 Σεπτεμβρίου 2012 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-133/08, T-134/08, T-177/08 και T-242/09, Ralf Schröder κατά Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών

(Υπόθεση C-546/12 P)

(2013/C 38/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Ralf Schröder (εκπρόσωποι: T. Leidereiter, W.-A. Schmidt, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ), Jørn Hansson

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2012 (δευτέρο τμήμα) κατά το μέρος που αφορά την προσβαλλόμενη στην υπόθεση T-242/09 απόφαση και την απόφαση επί των δικαστικών εξόδων,
- να κάνει δεκτό το πρωτόδικο αίτημα του ανααιρεσείοντος να ακυρωθεί η απόφαση του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ της 23ης Ιανουαρίου 2009 (υπόθεση A010/2007),
- να υποχρεώσει το ΚΓΦΠ να καταβάλει στον ανααιρεσείοντα το σύνολο των εξόδων που προκύπτουν από την ανααιρετική διαδικασία, από τη διαδικασία στις συνεκδικασθείσες από το Γενικό Δικαστήριο υποθέσεις T-133/08, T-134/08, T-177/08 και T-242/09 και από την προηγούμενη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

- I. Με τον πρώτο λόγο αναίρεσης ο ανααιρεσείων υποστηρίζει ότι εσφαλμένως το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι δεν επιβάλλεται αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών που εκτέθηκαν στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ σχετικά με την απόρριψη αιτήματος ανακλήσεως κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας. Ο ανααιρεσείων εκτιμά ότι τούτο συνιστά παράβαση των σχετικών με το βάρος αποδείξεως και με την αποδεικτική διαδικασία κανόνων που ισχύουν στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών και, ως εκ τούτου, παραβίαση της υποχρέωσης του Γενικού Δικαστηρίου προς άσκηση δικαστικού ελέγχου καθώς και προσβολή του δικαιώματος του ανααιρεσείοντος σε δίκαιη δίκη, σε χρηστή διοίκηση και στην παροχή αποτελεσματικού ενδίκου βοηθήματος.
- II. Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσης ο ανααιρεσείων βάλλει κατά της διαπιστώσεως του Γενικού Δικαστηρίου ότι δικαίωμα στη

λήψη μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας κατά τη διαδικασία ενώπιον του ΚΓΦΠ υφίσταται μόνον όταν ο διάδικος προσκομίζει αρχή αποδείξεως για όσα διατείνεται. Στο πλαίσιο αυτό, ο ανααιρεσείων προβάλλει την παράβαση των κανόνων περί βάρους αποδείξεως και περί διεξαγωγής αποδείξεων, την προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως καθώς και την παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το βάρος αποδείξεως έφερε ο ανααιρεσείων.

- III. Με τον τρίτο λόγο αναίρεσης ο ανααιρεσείων υποστηρίζει ότι εσφαλμένως το Γενικό Δικαστήριο χαρακτήρισε ως «κοινώς γνωστό» ένα κατά τον ανααιρεσείοντα «αναληθές πραγματικό περιστατικό», δηλαδή ένα περιστατικό που ουδέποτε έλαβε χώρα. Στο πλαίσιο αυτό, ο ανααιρεσείων προβάλλει την παραβίαση της υποχρέωσης του Γενικού Δικαστηρίου προς διενέργεια ελέγχου νομιμότητας καθώς και την παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων.
- IV. Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσης ο ανααιρεσείων υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένες διαπιστώσεις σχετικά με το βάρος επικλήσεως και με το βάρος αποδείξεως, καθόσον έκρινε ότι ο ανααιρεσείων δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη των ισχυρισμών του σχετικά με τις επιπτώσεις των ρυθμιστών αναπτύξεως. Στο πλαίσιο αυτό, ο ανααιρεσείων προβάλλει τον αντιφατικό χαρακτήρα της απόφασεως, την παράλειψη του Γενικού Δικαστηρίου να διενεργήσει έλεγχο νομιμότητας καθώς και την έλλειψη αιτιολογίας.
- V. Με τον πέμπτο λόγο αναίρεσης ο ανααιρεσείων βάλλει κατά της διαπιστώσεως του Γενικού Δικαστηρίου ότι το χαρακτηριστικό «τρόπος αναπτύξεως των στελεχών» μιας ποικιλίας του είδους *Osteospermum* δεν λήφθηκε ή δεν λήφθηκε αρκούντως υπόψη κατά την εξέταση του διακριτού χαρακτήρα της ποικιλίας. Τούτο συνιστά παράβαση των άρθρων 7 και 20 του κανονισμού⁽¹⁾ και παράνομη διεύρυνση του αντικειμένου της διαφοράς, η δε απόφαση παραβιάζει την απαγόρευση να λαμβάνονται αποφάσεις αιφνιδίως. Επιπλέον, προβάλλεται η προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως.
- VI. Με τον έκτο λόγο αναίρεσης ο ανααιρεσείων βάλλει κατά της διαπιστώσεως του Γενικού Δικαστηρίου ότι το χαρακτηριστικό «τρόπος αναπτύξεως των στελεχών» μιας φυτικής ποικιλίας πρέπει να εξετάζεται βάσει μη απόλυτων κριτηρίων, δηλαδή σε σχέση με άλλα φυτά τα οποία έχουν υποβληθεί στη σχετική εξέταση. Στο πλαίσιο αυτό, ο ανααιρεσείων προβάλλει την παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, την παράβαση του κανονισμού, την παράνομη διεύρυνση του αντικειμένου της διαφοράς και την παραβίαση της υποχρέωσης του Γενικού Δικαστηρίου να διενεργήσει εκτενή έλεγχο νομιμότητας. Ως εκ τούτου, η απόφαση είναι αντιφατική.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών (ΕΕ L 227, σ. 1.)